

FIPs retningslinjer	Rev.: 1	Dato: 6.4.2009
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 1 av 6

INNLEDENDE BEMERKNINGER.

Disse reviderte retningslinjene gjelder på utstillinger etter 1. januar 2009.

1. INNLEDNING

- 1.1 Disse retningslinjene gir praktiske råd om hvordan man skal anvende GREV (1.1-1.4) og SREV for posthistoriske eksponat (godkjent av FIPs 70. kongress i Bucuresti).
- 1.2 Spesialreglementet for posthistoriske eksponater (SREV) gir rammen rundt grunnprinsippene for hva et posthistorisk eksponat i hver underklasse skal inneholde, hva det bør omfatte og hvordan det bør utvikles og presenteres. Disse retningslinjer skal være en generell veiledning ved bedømmelsen av slike eksponater. De skal også tjene som veiledning for utstillerne i klassen for posthistorie.
- 1.3 Dersom det skulle oppstå tvil om hvilke regler som har forrang av GREV, SREV for posthistorie og disse retningslinjer, har GREV den høyeste forrang, deretter SREV for posthistorie, mens disse retningslinjene rangerer etter alle beslutninger tatt av FIPs kongress.

2. OMFANGET AV ET POSTHISTORISK EKSPONAT

- 2.1 Gjennom analyse og beskrivelse av de filatelistiske objekter som et posthistorisk eksponat omfatter, skal utstilleren belyse og forklare utviklingen eller arbeidsformen til en eller flere postale tjenester. Likeledes skal eksponatet vise hvorledes postale regler og reglementer ble anvendt i praksis, samt vise gjennom studium og klassifikasjon av det filatelistiske materialet, og/eller de postale stempler og påskrifter, hvorledes disse forholder seg til eksponatets tittel og målsetning. Det omfatter eksponater som dekker organiserte posttjenester fra den tidlige begynnelse til nåtiden. Eksponater med historiske, sosiale og andre spesialstudier viser postverkets samspill med samfunnet, begivenheter, næringsliv eller et områdes historiske geografi, samt den innvirkning postverket har på menneskeheten og menneskeheten har på postverket.
- 2.2 Spesialreglementet (SREV) inneholder en liste over mulige emner for et posthistorisk eksponat, men denne listen betyr ingen innskrenkning av de tillatte emner.

Det er mulig å vise utviklingen av postforbindelsen mellom to eller flere områder, nasjoner eller kontinenter, samt å vise utviklingen av postale tjenester i ett land, ett distrikt eller én enkel geografisk lokalitet. Alternativt kan man vise utviklingen av én spesiell postal tjeneste, enten gjeldende for hele verden, i ett land eller en gruppe land eller mer lokalt.

- 2.3 Eksponatene kan ordnes kronologisk, geografisk (f.eks. lokalt, nasjonalt, distriktvis), etter transportmetoden eller typen av postal tjeneste, eller på enhver annen måte som utstilleren finner hensiktsmessig.

FIPs retningslinjer	Rev.: 1	Dato: 6.4.2009
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 2 av 6

- 2.4 Utstillere bør ikke vise mange ensartede objekter, bør unngå store kronologiske hull, og særlig motstå fristelsen til å vise verdifulle objekter som ikke har en klar tilknytning til det emnet utstilleren har valgt.
- 2.5 Som en alminnelig regel gjelder at et posthistorisk eksponat skal vise filatelistisk interessant materiale (postalt og der hvor det er passende også ikke-postalt) på best mulig måte uten at eksponatet fremstår som et illustrert manuskript for en håndbok.

3. STEMPELSAMLINGER (MARCOPHILY)

- 3.1 Et stempeleksponat tar sikte på å klassifisere og studere postale stempler og påskrifter av forskjellig art, herunder håndskrevne påskrifter eller annulleringer som er påført av offentlige eller private posttjenester.
- 3.2 Stempelsamlingseksponater kan i tid strekke seg fra tiden før frimerker ble tatt i bruk og frem til vår tid.
- 3.3 Studiet kan dekke de postale stempler og påskrifters funksjon, brukstid, bruksområde, farger, tilstand og andre forandringer som er skjedd i bruksperioden, og alle andre sider ved stempler og andre postale påtegninger og markeringer. Temaene kan omfatte vanlige poststempler eller stempler etc. som viser f.eks. rekommandasjon, sjøpost, reisende postkontorer, desinfisering, dirigerings- og opplysningsstempler osv.

Eksempler på stempeleksponater kan omfatte studier av reparerte og omgraverte datostempler og måter å vise distanseporto, slik forskjellige postverk har brukt dem.

En studie av de forskjellige kodestempler for automatisering som er brukt vil være en stempelsamling, mens f.eks. innføring av automatisert postbehandling vil være posthistorie.

- 3.4 En god måte å vise kunnskaper og personlig forskning på poststempler kan være å vise tidligst mulig og senest mulig brukstid, eller identifikasjon av brukssted der dette ikke uten videre fremgår av stemplet eller stempeltypen (f.eks. påvise hvor et stumt stempel eller et nummerstempel har vært brukt).
- 3.5 Avstemplinger og andre påskrifter bør være så klare som mulig og teksten bør være godt leselig. Der stempelsamlinger baseres på poststempler bør stemplene være så komplette som mulig, og fortrinnsvis på forsendelser. Vanligvis bør man unngå fragmenter av stempler; likedan bør ikke samme stempel vises flere ganger, unntatt der man kan vise brukstiden med tidlige og sene avstemplinger. Alle forsøk på å forbedre avstemplinger etter at de er foretatt av de postale myndigheter vil bli behandlet som forfalsket materiale. (GREX artikkel 41.2).

FIPs retningslinjer	Rev.: 1	Dato: 6.4.2009
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 3 av 6

3.6 De frimerker som vises i et stempeleksponat har i seg selv ingen betydning, bortsett fra at de bør være kvalitetsmessig tilfredsstillende. Når stemplete frimerker inngår i et stempeleksponat, vil bedømmelsen være basert på bestemmelse og studium av stemplene og andre postale antegnelser og annulleringer på frimerkene.

4. INNLEDENDE PLAN

4.1 Alle posthistoriske eksponat skal ha en innledende plan som viser eksponatets formål. Eksponatets tittel skal stemme overens med den innledende planen.

4.2 Tittelsiden bør brukes på følgende måte:

Til å gi allmenn posthistorisk informasjon om emnet som utvikles i eksponatet.

Til å inneholde en plan for hvordan strukturen i eksponatet vises - kapitler eller avsnitt osv. som har posthistorisk relevans - snarere end et "ramme for ramme" eller "side etter side" beskrivelse.

Til å angi områdene for personlige studier.

Til å inneholde opplysninger om viktige dokumentariske kilder og referanser.

4.3 Dommerne vil bedømme det viste materialet og den tilknyttede tekst på bakgrunn av opplysningene på den innledende planen (tittel, innledende formålsangivelse, informasjon som er relevante for hele eksponatet; den måte eksponatet er strukturert på; forskning og henvisninger). En godt gjennomtenkt tittelside vil være til hjelp for både utstillere og dommere.

5. BEDØMMELSESKRITERIER

5.1 BEHANDLING OG FILATELISTISK BETYDNING

5.1.1 I alt kan det gis 30 poeng for behandling og filatelistisk betydning. Inntil 10 poeng kan gis for den relative filatelistiske betydningen og inntil 20 poeng for behandling, utvikling, fullstendighet og riktighet av det materialet som vises.

I underklasse 2C er 5 poeng knyttet til den historiske og samfunnsmessige betydningen av det utstilte emne.

5.1.2 Når behandling og betydning vurderes, skal dommerne se på helheten i utviklingen av emnet, hvor komplett materialet er i forhold til eksponatets omfang og ambisjonsnivå og den relative filatelistiske betydning av det viste emnet, og også vurdere vanskelighetsgraden ved å bygge opp et tilsvarende eksponat.

Utstillerne skal påse at eksponatet viser en sammenheng og bør unngå å kombinere emner som ikke hører sammen, da slike eksponater lett kan tape poeng under kriteriene for behandling og filatelistisk betydning.

5.1.3 Den filatelistiske betydningen av et eksponat vil bli vurdert i forhold til den generelle posthistorie for landet, området eller emnet, og i forhold til filateliens i sin alminnelighet

FIPs retningslinjer	Rev.: 1	Dato: 6.4.2009
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 4 av 6

eller – når det gjelder underklasse 2C – betydningen i forhold til historien, menneskeheten eller det aktuelle geografiske område. Det vil vanligvis være lettere å behandle mindre viktige emner tilfredsstillende og fullstendig enn mere betydningsfulle emner innenfor plassen som er til rådighet.

- 5.1.4 Eksempelvis vil oftest en hovedstads posthistorie ha større betydning enn posthistorien til en mindre by eller et landdistrikt.

En studie av portosatsene i en postavtale mellom to eller flere land vil i alminnelighet ha en større betydning enn en studie over innlandsporoen i et enkelt land i den samme perioden. En studie - f.eks. av portosatser - som dekker både førfilatelistisk tid og frimerketiden, men som utelater de første frimerkeutgavene, vil nødvendigvis måtte nedgraderes under betydning og sjeldenhet. Dette gjelder også for eksponater fra enhver periode der de vanskeligste avsnitt er utelatt.

- 5.1.5 Dommerne skal også vurdere hvorvidt det viste materialet faller innenfor eksponatets ramme. Med sjeldne unntak vil ubrukte frimerker og helsaker være uvedkommende i eksponatet og det må begrunnes hvis slikt materiale tas med.

Kart, kunngjøringer og lignende hører med i den utstrekning de er relevante i forhold til den viste dokumentasjon, men antallet bør begrenses.

I prinsippet skal dommerne bare bedømme det filatelistiske materialet som vises (kfr. GREV 3.1-3.2). Relevansen, balansen og betydningen av det ikke-postale materialet som er vist i eksponater med historiske, sosiale og andre spesialstudier vil blive vurdert av dommerne.

5.2 FILATELISTISKE OG ANDRE RELATERTE KUNNSKAPER, EGNE STUDIER OG FORSKNING

- 5.2.1 Det kan gis inntil 35 poeng for filatelistiske og andre relaterte kunnskaper, egne studier og forskning.

- 5.2.2 De filatelistiske og andre relaterte kunnskaper vises ved de objekter som er valgt ut i eksponatet og de opplysninger og kommentarer som gis i teksten.
Egne studier vises gjennom korrekt analyse av objektene i eksponatet.
Ved eksponater der det tydelig kommer frem at det er utført betydelig personlig forskning (ved å presentere nye opplysninger og fakta vedrørende det valgte emnet) kan en stor del av den totale poengsum gis for denne forskningen. I tilfeller hvor emnet har vært gjenstand for omfattende forskning tidligere, vil et eksponat som viser ny forskning og nye resultater bli særskilt belønnet. Studium og rett fortolkning av allerede tilgjengelig kunnskap skal tas i betraktning under dette kriteriet.

- 5.2.3 Den riktige evaluering av de filatelistiske og relaterte kunnskaper, egne studier og egen forskning skal baseres på den beskrivelse som gis for hvert av de viste filatelistiske objekter i eksponatet. Både dommere og utstillere bør ha klart for seg at den informasjon som gis ikke skal virke overveldende i forhold til det filatelistiske materialet som vises.

FIPs retningslinjer	Rev.: 1	Dato: 6.4.2009
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieekspонат	Org.: HS	Side: 5 av 6

En godt gjennomarbeidet plan (se punkt 4 – innledende plan) kan overflødiggjøre lange beskrivelser senere i eksponatet.

- 5.2.4 For eksponater med historiske, sosiale og andre spesialstudier vil den relevante historiske og generelle ikke-filatelistske kunnskap bli tatt i betraktning i forbindelse med vurderingen av alle aspekter av kunnskapskriteriene.

5.3 KVALITET OG SJELDENHET

- 5.3.1 I alt 30 poeng kan gis for kvalitet og sjeldenhet. Inntil 20 poeng skal tildeles for sjeldenhet og betydningen av de objekter som vises og inntil 10 poeng for kvaliteten av de viste objektene.

- 5.3.2 Sjeldenheten er direkte relatert til de filatelistske objekter som vises og til den relative sjeldenhet for materiale av den art som vises; spesielt i forhold til den filatelistske sjeldenheten (men ikke verdien) og betydningen av hele eksponatet og emnet. Eksempelvis kan et poststempel fra et lite sted som viser det eneste kjente eksemplar, men som er av en standardtype brukt i hele området, ha mindre filatelistsk betydning enn en spesiell type poststempel som bare er kjent brukt på dette stedet.

- 5.3.3 Siden kvaliteten kan variere i betydelig grad for posthistorisk materiale bør dommerne ta hensyn til hvilken kvalitet som er tilgjengelig. Generelt bør god kvalitet, rene leselige stempler og andre postale anmerkninger sammen med objektets totalinntrykk belønnes, mens dårlig kvalitet kan straffes. Der det er mulig bør objekter med frimerker vise frimerkene i god kvalitet. For eksempel i et eksponat av katastrofepost (skipsforlis, flyhavari), der objektet nødvendigvis vil være skadet, bør alle postale stempler og påtegninger etter at posten er reddet være så klare som mulig.

5.4 PRESENTASJON

- 5.4.1 For presentasjon kan gis inntil 5 poeng.
Presentasjonen bør støtte behandlingen av eksponatet gjennom sin monteringsstil og klarhet.

Dommerne bør vurdere det arbeid som er lagt i presentasjonen ut fra hvorledes den hjelper dommere og tilskuere til å forstå og føle seg tiltrukket av eksponatet.

- 5.4.2 Det er bare nødvendig å gjengi illustrasjoner av poststempler og andre postale påskrifter der originalene ikke er klare nok til å forstås. Der det er ønskelig å illustrere viktige stempler eller andre postale påskrifter på baksiden av et utstilt objekt, kan disse enten tegnes eller illustreres ved en reproduksjon, som f.eks. en fotokopi eller et fotografi, så lenge det er absolutt klart for alle at det er en reproduksjon. Fargefotografier eller fargereproduksjoner bør være minst 25% forskjellige i størrelse fra originalen. Gjengivelser i full størrelse av enkelte stempler eller en del av en konvolutt er tillatt. Alt materiale som er ikke-posthistorisk eller ikke-postalt bør vises i original så sant det er mulig.

FIPs retningslinjer	Rev.: 1	Dato: 6.4.2009
Retningslinjer for bedømmelse av posthistorieeksponat	Org.: HS	Side: 6 av 6

6. AVSLUTTENDE BEMERKNINGER

- 6.1 Disse retningslinjer kan ikke besvare alle spørsmål som en utstiller eller en dommer kan stille. Ethvert eksponat må bedømmes på sitt eget selvstendige grunnlag.
- 6.2 I tilfelle av misforståelser i teksten i forhold til originalen har den engelske originaltekst forrang.

Note til punkt 4.3:

I henhold til GREV artikkel 3.3 skal alle eksponater som vises på FIP-utstillinger ha innledningsplanen og teksten i eksponatet skrevet på et av de offisielle FIP-språk (engelsk, tysk, fransk eller spansk). Dette gjelder ikke utstillinger på nasjonalt eller nordisk plan.